

OU JERUSALEM CENTRE.
RABBI DR. ALAN ABRAHAM KIMCHE
"GREAT JEWISH THINKERS"

Rabbi Yosef Caro: (1488 - 1575)

Toledo - Portugal - Morocco - Salonika - Istanbul - Tzfat

Referred to as "Ha-Mechaber" or "Maran".

"Kesef Mishneh" - full commentary on Rambam Mishneh Torah.
Talmudic sources for all his rulings & defended him against criticism

"Bet Yosef" - 1542 Comprehensive Halachic work, full range of opinions.
Summary of the entire rabbinic halachic literature until his time.

"The Shulchan Aruch". Tzfat 1563: the complete codification of Halacha:
Goal of standardising halachic practice in the aftermath of the Expulsion.
Codified Sephardic Law and Customs: Rambam; Alfasi and Rosh.

1. "Orach Chayim" - daily laws on an annual cycle.
2. "Even HaEzer" - laws regarding marriage and divorce
3. "Yoreh Deah" - laws of issur ve'hetter, kashrut, nedarim, aveilut, etc.
4. "Choshen Mishpat" - monetary civil laws, damages, contracts, etc.

Included rulings from Zohar and kabbalistic sources.

Rabbi Moshe Isserlis of Cracow ("**Rema**") the "Mapah", - Ashkenaz view.
This was based primarily on Rashi and Tosafot; plus emphasis on Minhag.
All editions of "Shulchan Aruch" were printed including the Rema.

In Tzfat he was a contemporary of Rabbi Yakov Bei-Rav, Rabbi Moshe Alshich, Radbaz, Rabbi Shlomo Alkabetz, The AriZal, Rabbi Chaim Vital, Rabbi Moshe Cordovero.

שולחן ערוך אורח חיים

הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן מו

LAWS OF THE MORNING BRACHOT

סעיף א

א א' א' {א} א' א' <א'> (א') כשיעור (ב) משנתו, (ג) יאמר: אלהי [א] א' {נשמה; א} ב' (ב')
ב' <כשישמע קול התרנגול, יברך: ב' הנותן (ד) ג' לשכוי בינה; [ב] ג' ב'> כשלוּבש,
יברך: (ה) מלביש ערומים; א ד' [ב] ד' ג' <כשיניח >א ידיו (ו) על [ג] ג' עיניו,
יברך: ה' פוקח עורים; כשישב, יברך: מתיר אסורים; כשזוקף, יברך: זוקף כפופים;
כשיניח רגליו בארץ, יברך: רוקע הארץ על המים; כשנועל מנעליו, יברך: שעשה לי
ב ה' כל צרכי; כשהולך, ד' <יברך: (ז) ג ד' המכין מצעדי גבר; ו' (ב') כשחוגר
חגורו, יברך: <ב' ו' אוזר ישראל בגבורה, הגה: או לובש (ח) האבנט המפסיק בין
לבו לערוה; (ב"י בשם הראב"ד) כשמשים כובע או מצנפת בראשו, יברך: (ט) עוטר
ישראל בתפארה; כשיטול ידיו, יברך: ענט"י; כשירחץ פניו, יברך: המעביר שינה
מעיני וכו' (י) ד ב' ז' [ז] ויה"ר וכו' עד בא"י גומל חסדים טובים לעמו ישראל. אין
לענות אמן אחר המעביר שינה מעיני, עד שיחתום גומל חסדים טובים לעמו
ישראל, ה א' שהכל ברכה אחת היא

סעיף ב

ח' ב' (ג') עכשיו, מפני שאין הידים נקיות ו גם מפני עמי ה' <הארצות ח' [ב]
שאינם יודעים אותם, (יא) נהגו לסדרם בבהכ"נ (יב) ועונין אמן אחריהם, ג) ויוצאים
(יג) [ה] ה' ידי חובתן

סעיף ח

ח' (י') כל הברכות האלו {ד*} אם לא נתחייב באחת מהן, כגון שלא שמע קול
תרנגול או י' <שלא הלך או לא לבש או לא חגר, (כ') אומר אותה ברכה כ' בלא
הזכרת השם. הגה: יד כא' וי"א (כד) יח' ח' דאפילו (כה) לא נתחייב בהן (כו) כב'
מברך [יב] יב' אותן, דאין הברכה דוקא על עצמו אלא מברכין שהקב"ה ברא צרכי
העולם. וכן המנהג, ואין לשנות. (טור ותוס' והרא"ש פרק הרואה ור"ן